Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΗΤΟΙ

ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ
ΚΑΝΟΝΕΣ

ΠΡΟΣ

ΕΞΕΥΡΕΣΙΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΕΚΚΛΗΣ. ΠΑΣΧΑΛΙΟΥ
ΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΑΙ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ
ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ Ν. Δ. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 36 β
1940

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΗΤΟΙ

ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ

ΚΑΝΟΝΕΣ

ΠΡΟΣ

ΕΞΕΥΡΕΣΙΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΕΚΚΛΗΣ. ΠΑΣΧΑΛΙΟΥ
ΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΑΙ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ
ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ Ν. Δ. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 36 β
1940

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πᾶν ἀντίτυπον δέον νὰ φέρῃ τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν καὶ τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα τοῦ συγγραφέως καὶ ἐκδότου.

ΕΘΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥ 1914 Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐὰν καὶ ἔχωμεν πλείστας ὅσας ἐκδόσεις ὠφελησάσας κατὰ πολύ, πάντα ἀναγνώστην, ἐσκέφθημεν νὰ προσθέσωμεν εἰς αὐτὰς ἔτι ἓν ὠφελιμώτερον ἡμῶν ἔργον καὶ ἀναγκαιότατον εἰς πάντα ἄνθρωπον, μὲ τὴν εἰλικρινῆ εὐχὴν καὶ τὴν βεβαίαν ἐλπίδα, ὅτι καὶ τοῦτο, θὰ ὠφελήσῃ οὐκ ὀλίγον πάντα φιλακόλουθον ἀναγνώστην.

Τὸ ἐν λόγῳ νέον ἡμῶν ἔργον, ὡς φαίνεται ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ αὐτοῦ, εἶναι: «ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ» ἤτοι ἀλάνθαστοι μαθηματικοὶ Ἐκκλησιαστικοὶ Κανόνες, πρὸς ἐξεύρεσιν ὁλοκλήρου Ἐκκλησιαστικοῦ Πασχαλίου, οἱουδήποτε σωτηρίου ἔτους, κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ ν. ἡμερολόγιον, καὶ ὅλαι αἱ ἱστορικαὶ χρονολογίαι τῶν διαφόρων σπουδαίων παγκοσμίων γεγονότων, ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερον. Εἶναι δηλαδὴ ἔργον φιλοπονηθὲν ἐντὸς μακροτάτου χρονικοῦ διαστήματος, μὴ ἐκδοθὲν μέχρι τοῦδε, πάνυ χρήσιμον, κατάλληλον ὡς κόσμημα πάσης βιβλιοθήκης καὶ δυνάμενον νὰ λύσῃ ἀμέσως πᾶσαν θρησκευτικὴν καὶ ἱστορικὴν ἀπορίαν. Πρέπει δὲ νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀναγνώστης, ὅτι κατόπιν τούτου, προτιθέμεθα νὰ ἐκδώσωμεν, ἓν ἕτερον μέγιστον τελευταῖον ἡμῶν ἔργον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ φωτισμὸς τοῦ ἀνθρώπου», τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία καὶ ἡ ὠφέλεια ἀναντιρρήτως εἶναι σπουδαιοτάτη.

Ἔχοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ τὴν φορὰν ταύτην θέλομεν τύχει τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς πάντων τῶν εὐγενεστάτων φιλακολούθων κυριῶν καὶ κυρίων, διατελοῦμεν μετ' ἄκρας ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Ἀπριλίου 1940.

Ὁ Ἐθνικὸς ποιητὴς τῆς Ἑλλάδος
Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΤΙ ΕΣΤΙ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πασχάλιον ἐκκλησιαστικὸν σημαίνει ἀλάνθαστον ὡρολόγιον, δεικνύον, κατὰ τὸ ζητούμενον σωτήριον ἔτος, τὰς καταστάσεις τῆς ὑδρογείου σφαίρας, τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου, ἔτι δὲ τὰς ἡμερομηνίας καὶ τὰς ἡμέρας τῆς Ἑβδομάδος καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς κινητὰς ἑορτάς, τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τοῦ Λατινισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας, κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ νέον ἡμερολόγιον. Πᾶν δ' Ἐκκλησιαστικὸν Πασχάλιον ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὰ ἑξῆς 19 ζητήματα :

1) Ἀπὸ τὴν Ἰνδικτιῶνα, 2) Ἀπὸ τοὺς κύκλους τοῦ Ἡλίου, 3) Ἀπὸ τοὺς κύκλους τῆς Σελήνης, 4) Ἀπὸ τὸ θεμέλιον τῆς Σελήνης, 5) Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς Κρεωφαγίας, 6) Ἀπὸ τὸ πότε ἄρχεται τὸ Τριώδιον, 7) Ἀπὸ τὸ Ἑωθινὸν καὶ ἀπὸ τὸν Ἦχον, ὅπου θὰ συμπέσουν τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισσαίου, 8) Ἀπὸ τὸ πότε συμπίπτει ἡ Ἀπόκρεως, 9) Ἀπὸ τὸ ποίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν θὰ συμπέσῃ ὁ Εὐαγγελισμός ; 10) Ἀπὸ τὸ πότε συμπίπτει τὸ Πεσὰχ τῶν Ἰσραηλιτῶν, 11) Ἀπὸ τὸ πότε συμπίπτει τὸ Νομικὸν Φάσκα τῶν Ἑβραίων, 12) Ἀπὸ τὸ πότε συμπίπτει τὸ Ἅγιον ἡμῶν Πάσχα, 13) Ἀπὸ τὸ πότε συμπίπτει τὸ Πάσχα τῶν Λατίνων, 14) Ἀπὸ τὸ πότε συμπίπτει ἡ Ἀνάληψις, 15) Πότε ἡ Πεντηκοστή, 16) Πότε ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων ; 17)

Ἀπὸ τὸ πόσαι ἡμέραι εἶναι ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, 18) Ἀπὸ τὸ κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος συμπίπτει ἡ μνήμη αὐτῶν, 19) Ἀπὸ τὸ κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος συμπίπτει ἡ παραμονὴ Χριστουγέννων. Δι' ἓν ἕκαστον δὲ ζήτημα, συνετάξαμεν ἀλάνθαστον μαθηματικὸν κανόνα, προσθέσαντες καὶ τὰς δεούσας ἀναλύσεις, μετὰ λεπτομερείας μεγάλης καὶ δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ καταρτίσῃ ὁλόκληρον Πασχάλιον, οἱουδήποτε σωτηρίου ἔτους θελήσῃ.

1. ΙΝΔΙΚΤΙΩΝ

Ἰνδικτιὼν λέγεται μία ὁλόκληρος δεκαπενταετία κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ σελήνη συμπληροῖ μίαν αὐτῆς στροφὴν πέριξ τοῦ ἡλίου, μεταβάλλουσα διὰ τῆς στροφῆς ταύτης τὰς βλαστήσεις τῆς γῆς, κατὰ πᾶσαν ἑπταετίαν. Ἔχει δ' ἐπιρροὴν ἰσχυράν. Καὶ κατὰ μὲν τὰ πρῶτα ἑπτὰ ἔτη τῆς ἰνδικτιῶνος, εἰς ἅπασαν τὴν γῆν γίνεται εὐφορία εὐχάριστος, κατὰ δὲ τὰ ἀκόλουθα ἑπτὰ ἔτη γίνεται ἀφορία, πότε ἐλαφρὰ καὶ πότε βαρεῖα. Ἀλλὰ κατὰ τὸ τελευταῖον δέκατον πέμπτον ἔτος, γίνεται λοιμὸς καὶ πόλεμος καὶ δεινὸν εἰς τὴν γῆν μέγα.

Ἡ ἀρχὴ τῆς Ἰνδικτιῶνος, λογίζεται ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῆς Ἰνδικτιῶνος τοῦ ζητουμένου σωτηρίου ἔτους εὑρίκεται, ἐὰν εἰς τὸ ἔτος τοῦτο προσθέσωμεν τὸν ἀριθμὸν 5508 καὶ ἐὰν τὸ ἐξαγόμενον ἄθροισμα διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 15. Τὸ δὲ μένον κατάλοιπον εἶναι ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς τῆς Ἰνδικτιῶνος. Ἂν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, τότε ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς εἶναι αὐτὸ τὸ 15.

2. ΗΛΙΟΥ ΚΥΚΛΟΙ

Ἡλίου κύκλοι λέγονται μία ὁλόκληρος εἰκοσιοκταετία, τὴν ὁποίαν ἐφεῦρεν ὁ Κάλλιππος καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἥλιος συμπληροῖ μίαν στροφὴν του πέριξ τῆς γῆς, μεταβάλλων δι' αὐτῆς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ καθιστῶν πολὺ διάφορον, κατὰ πᾶν ἕβδομον ἔτος. Ἔχει δὲ ἐπιρροὴν γιγαντιαίαν. Κατὰ μὲν τὰ πρῶτα ἑπτὰ ἔτη οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς σπεύδουσιν εἰς τὸν γάμον, κατὰ δὲ τὰ ἀκόλουθα ἑπτὰ ἔτη οἱ ἄνθρωποι μεταναστεύουσι, κατὰ δὲ τὰ ἐπακόλουθα ἑπτὰ ἔτη οἱ ἄνθρωποι γίνονται βλάσφημοι καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἑπτὰ ἔτη οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς διαφθείρονται τελείως.

Οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου μᾶς χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ εὑρίσκωμεν τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός, τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, οἱουδήποτε παρελθόντος ἢ μέλλοντος σωτηρίου ἔτους.

Ἡ ἀρχὴ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου λογίζεται ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου, οἱουδήποτε σωτηρίου ἔτους εὑρίσκεται, ἐὰν εἰς τὸ ζητούμενον τοῦτο ἔτος προσθέσωμεν τὸν ἀριθμὸν 5508 καὶ ἐὰν τὸ ἐξαγόμενον ἄθροισμα διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 28. Τὸ δὲ μένον κατάλοιπον εἶναι ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου. Ἂν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, τότε ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς εἶναι αὐτὸς ὁ 28.

3. ΣΕΛΗΝΗΣ ΚΥΚΛΟΙ

Σελήνης κύκλοι λέγονται μία ὁλόκληρος δεκαεννεατία, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ σελήνη συμπληροῖ ἄλλην μίαν αὐτῆς στροφήν, μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου, ἐν εἴδει κύκλου, μεγαλειτέρου ἐκείνου ὅνπερ ποιεῖ πέριξ τοῦ ἡλίου, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν Ἰνδικτιῶνα. Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ σελήνη κάμνει συγχρόνως καὶ ἄλλην μίαν μικρὰν κυκλικὴν περιοδείαν, εἰς κάθε χρονικὸν διάστημα 29 ἡμερῶν καὶ 12 σχεδὸν ὡρῶν, καθ' ἣν στρέφεται περὶ τὴν γῆν μόνον καὶ παρουσιάζει εἰς ἡμᾶς τὰς τέσσαρας αὐτῆς φάσεις, ἤτοι, 1. τὴν τῆς πανσελήνου ●. 2. Τὴν τοῦ τελευταίου τετάρτου αὐτῆς ☾. 3. Τὴν τῆς νέας σελήνης ○. Καὶ 4. τὴν τῆς σελήνης τοῦ πρώτου τετάρτου ☽. Πᾶσα δὲ

φάσις τῆς σελήνης διαρκεῖ ἐπὶ 7 ἡμέρας καὶ 18 ὥρας σχεδὸν καὶ ἐπηρεάζει πολὺ ἐπὶ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν, ὅπως γράφει καὶ ὁ Δαβίδ: Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς. Ἐφεῦρε δὲ τοῦτο ὁ Μέττων, ὁ μέγας ἀστρονόμος.

Ἡ σελήνη μέχρις οὗ συμπληρώσῃ τὴν δεκαεννεατῆ στροφήν της, παρουσιάζει κατὰ πᾶν ἔτος καὶ ἀνὰ μίαν ἰδιαιτέραν ἡμέραν, καθ' ἣν κατὰ Μάρτιον γίνεται νέα σελήνη καὶ ἀνὰ μίαν ὡρισμένην ἡμέραν, καθ' ἣν κατὰ Μάρτιον ἢ Ἀπρίλιον συμπίπτει τὸ Νομικὸν Φάσκα, ἔτι δὲ καὶ ἀνὰ ἓν ἰδιαίτερον ἀριθμὸν μεταξὺ τῶν 1—29 ὅστις ἐμφαίνει τὸ θεμέλιον, τουτέστι τὴν ἡλικίαν τῆς σελήνης, ἑνὸς ἑκάστου τῶν 19 ἐτῶν τῆς διαρκείας τῶν κύκλων τῆς σελήνης.

Διὰ τοῦτο καὶ τὰ διάφορα θεμέλια τῆς σελήνης καὶ τὰ διάφορα Νομικὰ Φάσκα τῶν Ἑβραίων εἶναι μόνον 19 καὶ οὐχὶ περισσότερα, διότι στηρίζονται, ἐπὶ τῶν 19 διαφόρων κύκλων τῆς σελήνης.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡ νέα σελήνη ἑκάστου ἔτους, εἰς 19 μόνον ἡμέρας ὡρισμένως, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ γίνεται ἐπὶ 19 συνεχῆ ἔτη καὶ οὐχὶ εἰς περισσοτέρας, διότι καὶ αὕτη ἐπὶ τῶν 19 διαφόρων κύκλων τῆς σελήνης στηρίζεται, ὡς καὶ τὸ θεμέλιον σελήνης καὶ τὸ νομικὸν Φάσκα.

Ὁ ἔναντι πίναξ δεικνύει ἀκριβῶς τὴν τριττὴν σύμπτωσιν ταύτην.

Γνωρίζοντες λοιπὸν τοὺς κύκλους τῆς σελήνης, οἱουδήποτε σωτηρίου ἔτους, παρατηροῦμεν εἰς τοῦτον τὸν πίνακα καὶ βλέπομεν δεξιὰ αὐτῶν, πρῶτον μὲν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Μαρτίου, καθ' ἣν γίνεται νέα σελήνη καὶ δεύτερον τὸν ἀριθμὸν τοῦ θεμελίου τῆς σελήνης. Ὁ δ' ἀριθμὸς 1/31 δεξιόθεν τοῦ ἀριθμοῦ 5 τῶν κύκλων τῆς σελήνης, δηλοῖ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, θὰ συμβῶσι δύο νέαι σελῆναι ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, μία εἰς τὴν 1 καὶ μία ἄλλη εἰς τὴν 31 Μαρτίου, ἀλλὰ κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ νέον.

Τὰ δὲ 19 νομικὰ Φάσκα κατεχωρήσαμεν δεξιόθεν τῶν ἡμερομ. καὶ θεμελίων τῆς σελήνης, ὄχι διότι συμπίπτουν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀκριβῶς ὅπως αἱ νέαι σελῆναι τοῦ Μαρτίου καὶ τὰ θεμέλια τῆς σελήνης εἰς τὴν σειρὰν τῶν κύκλων τῆς σελήνης, ἀλλὰ διότι εἰς τὰς 7 διαφόρους ἡμερομ. τοῦ Μαρτίου καὶ εἰς τὰς 12 διαφόρους ἡμερομ. τοῦ Ἀπριλίου, αἵτινες ἐμφαίνονται ἐν τῷ πίνακι, ἐν διαστήματι 19 ἐτῶν, ἀτάκτως μέν, ἀλλ' ὡρισμένως συμπίπτωσι.

Ἡ νέα σελήνη τοῦ Μαρτίου οἱουδήποτε σωτηρίου ἔτους εὑρίσκεται καὶ ὅταν ἔχωμεν ὑπ' ὄψει τοὺς ἀριθμοὺς 16, 5, 25, 14, 3, 23, 12, 1, 21, 10, 30, 19, 8, 28, 17, 6, 26, 15, 4, 24, 13, 2, 22, 11, 1/31, 20, 9, 29, 18, 7, 27 καὶ ὅταν προσθέσωμεν εἰς τὸ δεδομένον σωτήριον ἔτος τὸν ἀριθ. 5508, καὶ ὅταν τὸ ἄθροισμα τοῦτο διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 31. Τὸ δὲ κατάλοιπον δηλοῖ τὴν βαθμίδα τῆς κλίμακος τῶν ἀνωτέρω 31 ἀριθμῶν, λ.χ. ἂν τὸ κατάλοιπον εἶναι 5 δηλοῖ τὴν πέμπτην βαθμίδα τῆς κλίμακος τῶν ἀνωτέρω 31 ἀριθμῶν ἥτις εἶναι ὁ ἀριθμὸς 3 σημαίνων ὅτι εἰς τὰς 3 Μαρτίου θὰ ἔχωμεν νέαν σελήνην κατὰ τὸ δεδομένον τοῦτο σωτήριον ἔτος. Ἂν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδὲν δηλοῖ τοῦτο τὴν 31 βαθμίδα τῆς κλίμακος ἥτις εἶναι ὁ ἀριθμὸς 27 ὡς φαίνεται ἄνωθι καὶ σημαίνει ὅτι εἰς τὰς 27 Μαρτίου κατὰ τὸ δεδομένον σωτήριον ἔτος θὰ ἔχωμεν νέαν σελήνην πάντως ὅμως κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον.

Σελήνης κύκλοι	Νέα σελήνη	Σελήνης θεμέλιον	Νομικὸν Φάσκα	Μῆνες
1	15	14	21	Ἐν μηνὶ Μαρτίῳ
2	4	25	22	
3	23	6	24	
4	12	17	25	
5	1/31	28	27	
6	20	9	29	
7	9	20	30	
8	28	1	1	Ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ
9	17	12	2	
10	6	23	4	
11	25	4	5	
12	14	15	7	
13	3	26	9	
14	22	7	10	
15	11	18	12	
16	30	29	13	
17	19	10	15	
18	8	21	17	
19	27	2	18	

Ἀλλ' ὁ κανὼν οὗτος δὲν εἶναι τόσον ὀρθός. Τὴν νέαν σελήνην τοῦ Μαρτίου μᾶς δεικνύει μετ' ἀκριβείας μεγάλης ὁ ἀνωτέρω καταχωρηθεὶς πίναξ.

Ὅταν γνωρίζωμεν τὴν νέαν σελήνην ἑνὸς ἔτους, διὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἂν ὑπερβαίνῃ τὸν ἀριθ. 11 ἡ ἡμερομηνία τῆς νέας σελήνης, ἀφαιρῶμεν τὸν ἀριθ. 11 καὶ ὁ μένων ἀριθ. εἶναι ἡ ἡμερομηνία τῆς νέας σελήνης διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἂν ὅμως δὲν ὑπερβαίνῃ τὸν 11 τότε προσθέτομεν τὸν ἀριθ. 31 καὶ ἀφαιροῦμεν 11 καὶ εὑρίσκομεν τὴν ζητουμένην ἡμερομηνίαν τῆς νέας σελήνης τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος οὗτος εἶναι ἄχρηστος ἐφόσον ὑπάρχει ὁ πίναξ.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν κύκλων τῆς σελήνης ἔχουν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο οἱ ἀριθμοὶ τῶν κύκλων τῆς σελήνης οἱουδήποτε δεδομένου σωτηρίου ἔτους, εὑρίσκονται ἐὰν εἰς τὸ ἔτος τοῦτο προσθέσωμεν τὸν ἀριθ. 5508 καὶ ἐὰν τὸ ἄθροισμα διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 19. Τὸ δὲ μένον κατάλοιπον εἶναι ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς τῶν κύκλων τῆς σελήνης τοῦ ἐν λόγῳ ἔτους. Ἂν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι μηδέν, τότε ὁ ἀριθμὸς τῶν κύκλων τῆς σελήνης εἶναι 19.

4. ΣΕΛΗΝΗΣ ΘΕΜΕΛΙΟΝ

Σελήνης θεμέλιον λέγεται ἡ ἡλικία τῆς σελήνης κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ δεδομένου σωτηρίου ἔτους, ἢ μᾶλλον σελήνης θεμέλιον εἶναι τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 29 τοῦ ἀφαιρουμένου ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Μαρτίου, καθ' ἣν ἔχει γενῇ νέα σελήνη.

Δηλαδὴ ἐφέτος 1940 εἴχομεν νέαν σελήνην κατὰ τὴν 27 Μαρτίου καὶ θεμέλιον σελήνης 2, διότι 29—27=2, τὸ δὲ προσεχὲς ἔτος 1941 θὰ ἔχομεν νέαν σελήνην κατὰ τὴν 15 Μαρτίου καὶ σελήνης θεμέλιον 14, διότι 29—15=14. Καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐὰν συμβῇ νὰ γίνῃ νέα σελήνη εἰς τὴν πρώτην καὶ εἰς τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Μαρτίου, τότε διὰ μὲν τὸ θεμέλιον σελήνης λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πρώτη τοῦ Μαρτίου καθ' ἣν γίνεται νέα σελήνη, τουτέστι σελήνης θεμέλιον κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἶναι ὁ ἀριθ. 28. Διότι 29—1=28. Διὰ δὲ τὸ Νομικὸν Φάσκα λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ τριακοστὴ πρώτη τοῦ Μαρτίου καθ' ἣν γίνεται νέα σελήνη, καὶ οὐχὶ ἡ πρώτη, διὰ τὸν ἑξῆς λόγον:

Ὅταν πρὸ 7448 ἐτῶν ἔκτισεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, τὴν Τετάρτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος καὶ οὐχὶ τὴν τετάρτην τοῦ μηνὸς Μαρτίου, καθ' ἣν ἔκτισε τὸν ἥλιον καὶ τοὺς ἀστέρας, καὶ τὴν σελήνην κτίσας παρουσίασε πανσέληνον ἔμπροσθεν τῆς γῆς, τουτέστι 14 ἡμερῶν. Ἄρα τὴν ἕκτην, δηλαδὴ τὴν Παρασκευήν, τὴν πρώτην τοῦ Μαρτίου τοῦ πρώτου ἔτους, ἡ σελήνη ἦτο 16 ἡμερῶν καὶ τὴν 15 Μαρτίου ἐγένετο νέα σελήνη. Τότε ὁ ἀριθμὸς τῆς Ἰνδικτιῶνος ἦτο 1, ὁ ἀριθμὸς τοῦ κύκλου τοῦ ἡλίου ἦτο ὡσαύτως 1 καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ κύκλου τῆς σελήνης ἦτο ἐπίσης 1, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης ἦτο 14, διότι ὡς εἴπομεν 29—15=14. Ἀλλὰ καὶ διότι τὴν τελευταίαν ἡμέραν, δηλαδὴ τὴν Πέμπτην ἡ σελήνη ἦτο 14 ἡμερῶν, ὥστε τὸ Νομικὸν Φάσκα ἐπειδὴ σημαίνει ἀναδημιουργίαν τῆς φυλῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν, στηρίζεται εἰς τὴν νέαν σελήνην τῆς 31 Μαρτίου, τῆς ἐχούσης μεγαλείτερον ἀριθμόν, ὅταν συμβῇ νὰ γίνῃ νέα σελήνη εἰς τὴν 1 καὶ 31 Μαρτίου. Τὸ δὲ θεμέλιον τῆς σελήνης, δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν, ὁποιουδήποτε δεδομένου σωτηρίου ἔτους, ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὸν εἰς τὸ ἔτος τοῦτο ἀντιστοιχοῦντα κύκλον τῆς σελήνης ἐπὶ 11, εἰς δὲ τὸ γινόμενον ἀφοῦ προσθέσωμεν 5, ἐὰν μὲν τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνει τὸ 30, διαιροῦμεν αὐτὸ διὰ τοῦ 30, τὸ δὲ μένον ἐξ αὐτοῦ κατάλοιπον εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης. Ὅταν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, ὁ ἀριθμὸς 30 εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης, μεῖον δύο ἡμερῶν χάριν ἀκριβείας. Ἀλλ' ὁ πίναξ εἶναι ἀσφαλέστερος.

Τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης μᾶς εἰδοποιεῖ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐπιχειρήσεων ἡμῶν, κατὰ τὸ δεδομέ-

ΑΘΗΝΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

νον σωτήριον ἔτος, ὅταν πολλαπλασιάσωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐξεταζομένης ἡμέρας, μὲ τὸν ἀριθμ. τοῦ θεμελίου καὶ ὅταν τὸ γινόμενον τοῦτο διαιρέσωμεν μὲ τὸν ἀριθ. 14. Καὶ ἂν μὲν τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, θὰ ἔχωμεν ἀποτυχίαν πλήρη καὶ οἰκτράν. Ὅταν δὲ τὸ κατάλοιπον εἶναι 13, 12, 11, 10, θὰ ἔχωμεν ἐπιτυχίαν σχετικῶς μεγάλην, α΄, β΄, γ΄, ἢ δ΄ τάξεως, ἐννοούσης τὸ 10. Ἂν δὲ τὸ κατάλοιπον εἶναι 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, δηλοῖ μικρὰν καὶ ἀσήμαντον σχετικὴν ἐπιτυχίαν. Τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης μᾶς χρησιμεύει πρὸς τούτοις διὰ νὰ εὑρίσκωμεν καὶ τὴν νέαν σελήνην ἢ τὴν ἀκριβῆ ἡλικίαν τῆς σελήνης εἰς οἱανδήποτε ἡμέραν, οἱουδήποτε μηνὸς καὶ οἱουδήποτε ἔτους, πάντοτε ὅμως παλαιοῦ ἡμερολογίου. Ὅταν δηλ. εἰς τὸ θεμέλιον σελήνης τοῦ ζητουμένου ἔτους προσθέσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν μηνῶν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τὸν Μάρτιον, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸν δεδομένον μῆνα. Εἰς δὲ τὸ ἄθροισμα ἀφοῦ προσθέσωμεν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς δεδομένης ἡμερομηνίας, ἀπὸ τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα θ' ἀφαιρέσωμεν 29 καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἡ ἡλικία τῆς σελήνης. Καὶ ἂν τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνῃ καὶ πάλιν τὸν 29, θ' ἀφαιρέσωμεν ἄλλο 29 καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἡ ἡλικία τῆς σελήνης. Ὅταν ὅμως τὸ πρῶτον ἄθροισμα εἶναι μικρότερον τοῦ 29, τότε ἐκεῖνο τὸ πρῶτον ἄθροισμα εἶναι ἡ ἡλικία τῆς σελήνης. Πρέπει ὅμως νὰ προσθέτωμεν καὶ 2 ἀκόμη ἡμέρας δι' ἑκάστην πρᾶξιν, διότι παρετηρήθη διαφορὰ τοιαύτη εἰς τοὺς σεληνιακοὺς μῆνας κατ' αὐτάς. Διὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ θεμέλιον τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἀλλ' ὡς ἡμερολόγιον, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἡ ἡλικία τῆς σελήνης εἶναι 29 ἡμέραι καὶ 12 ὧραι σχεδόν. Καὶ διὰ τοῦτο ἕκαστον ἔτος ἔχει 12 σελήνας καὶ 11 ἡμερῶν περίπου ἄλλην μίαν. Ὁ μὴν Μάρτιος ἔχει 31 ἡμέρας, ἑπομένως δ' ἔχει καὶ 31 ἡμερομηνίας νέας σελήνης εἰς διάστημα 31 ἐτῶν. Ἄρα μία περίοδος τῶν νέων σεληνῶν τοῦ Μαρτίου εἶναι 31 ἔτη καὶ ἐπαναρχίζει πάλιν ἐκ νέου.

Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι εἰς τοὺς σεληνιακοὺς μῆνας ἐν διαστήματι 307 ἐτῶν παρατηρῆται διαφορὰ μιᾶς ἡμέρας. Διότι ἐν διαστήματι 69 ἐτῶν ἡ σελήνη ἀρχίζει νὰ φαίνηται ὡς πανσέληνος, μίαν ὥραν, 20΄ λεπτὰ καὶ 59΄΄ ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους. Καὶ ἐν διαστήματι 307 ἐτῶν μίαν ἡμέραν ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, ὅτι πρέπει νὰ προσθέτωμεν δύο ἡμέρας εἰς τὴν πρᾶξιν.

Πρώτη ἡμερομηνία τῆς νέας σελήνης τοῦ πρώτου ἔτους ἐν κόσμῳ, θεωρεῖται ἡ 16 Μαρτίου, διότι ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς δημιουργίας, τὴν πρώτην τοῦ Μαρτίου Παρασκευήν, καθ' ἣν συνετελέσθη ὁ κόσμος, ἡ δημιουργηθεῖσα σελήνη ἦτο πανσέληνος καὶ κατὰ συνέπειαν, κατὰ τὴν 15 Μαρτίου ἐγένετο ἡ πρώτη νέα σελήνη ἐν κόσμῳ.

5. ΚΡΕΩΦΑΓΙΑ

Κρεωφαγία εἶναι ἡ διάρκεια τοῦ χρόνου κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπιτρέπει τὴν κατάλυσιν κρέατος, ἰχθύων, ὠῶν καὶ γαλακτερῶν οὐσιῶν διαφόρων. Ἀρχίζει δ' ὁ χρόνος οὗτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων καὶ λήγει τὴν ἡμέραν τῆς Ἀπόκρεω τῆς μεγάλης καὶ οὐχὶ τῆς Τυρινῆς.

Αἱ δὲ ἡμέραι τῆς ἐν γένει κρεωφαγίας ταύτης εὑρίσκονται, ὅταν γνωρίζωμεν τὴν ἡμέραν τῆς Ἀπόκρεω, κατὰ ποίαν ἡμερομηνίαν συμπίπτει αὕτη καὶ μετρήσωμεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Ἀπόκρεω πόσαι ἡμέραι γίνονται. Ἀλλ' ἡ διάρκεια τῆς κρεωφαγίας, κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, εἶναι μικροτέρα κατὰ 13 ἡμέρας, ἀπὸ τὴν τῆς κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον.

6. ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Διὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐθέσπισεν ἰδιαιτέρας ἀκολουθίας, ἐπί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σης καὶ ἰδιαίτερον δι᾽ αὐτὰς ἱερὸν βιβλίον τῶν ἀκολουθιῶν, ὅπερ καλεῖται Τριῴδιον.

Τὸ ἐν λόγῳ Τριῴδιον τίθεται ἐν χρήσει ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ Μ. Σαββάτου, διότι τὴν ἑπομένην τῆς Ἀναστάσεως ἡμέραν ἀρχίζει τὸ Πεντηκοστάριον.

Διὰ νὰ εὕρωμεν λοιπὸν πρίαν ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου ἢ τοῦ Φεβρουαρίου ἀρχίζει τὸ Τριῴδιον, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα τοῦ δεδομένου ἔτους καὶ συνεπῶς νὰ μετρήσωμεν 70 ἡμέρας ἀρχήτερον, διὰ νὰ σημειώσωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεώς του, ἄλλην μὲν διὰ τὸ παλαιὸν καὶ ἄλλην διὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον, μὲ διαφορὰν 13 ἡμερῶν.

7. ΕΩΘΙΝΟΝ ΚΑΙ ΗΧΟΣ

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία κατὰ πᾶσαν Κυριακήν, οὖσαν ἐκτὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, συνηθίζει νὰ ψάλλῃ ἓν ἰδιαίτερον ἑωθινὸν (Εὐαγγέλιον, δοξαστικὸν καὶ ἐξαποστειλάριον) καὶ ἕνα ἰδιαίτερον ἦχον νὰ ὁρίζῃ εἰς τὰ ἀναστάσιμα ᾄσματα πάντα. Καὶ τὰ μὲν ἑωθινὰ εἶναι ὅλα ἕνδεκα, οἱ δὲ ἦχοι πάντες εἶναι ὀκτώ. Καὶ τὰ μὲν ἑωθινὰ ἀρχίζουν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων, οἱ δὲ ἦχοι ἀπὸ τῆς Α΄. Κυριακῆς, μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγίων Πάντων, λεγόμενα δ᾽ ἀμφότερα ἐκ περιτροπῆς, κατὰ σειρὰν καὶ λήγοντα ἐπαναλαμβανόμενα περατοῦνται ἀκριβῶς, τὴν Ε΄. Κυριακὴν τῶν νηστειῶν, τὴν οὖσαν ἐντὸς τοῦ Τριῳδίου.

Διὰ νὰ εὕρωμεν λοιπὸν τὸ ἑωθινὸν τοῦ πασχαλίου τοῦ δεδομένου σωτηρίου ἔτους, πρέπει τὰ γνωρίζωμεν τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων τοῦ προτεραίου ἔτους, πότε συμπίπτει αὕτη καὶ νὰ μετρήσωμεν ἀκολούθως πόσαι ἑβδομάδες μεσολαβοῦν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, καθ᾽ἣν ἀρχίζει τὸ τριῴδιον, τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν ἑβδομάδων τούτων πρέπει νὰ διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 11, τὸ δὲ κατάλοιπον θὰ μᾶς ὑποδείξῃ ποῖον ἑωθινὸν θὰ ἔχῃ ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Ἂν τὸ κατάλοιπον εἶναι μηδὲν 0, τότε τὸ ἑωθινὸν θὰ εἶναι ἑνδέκατον. Ἀλλ᾽ ἑκάστοτε συμπίπτει τοῦτο, διὰ νὰ εὕρωμεν δὲ τὸν ἦχον τοῦ πασχαλίου τοῦ δεδομένου σωτηρίου ἔτους, πρέπει ν᾽ ἀφαιρέσωμεν μίαν ἑβδομάδα ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ ἑωθινοῦ καὶ νὰ διαιρέσωμεν τὸ ἄθροισμα διὰ τοῦ 8, τὸ δὲ καταλοιπὸν μᾶς δεικνύει τὸν ἦχον τοῦ δεδομένου πασχαλίου. Ἂν δ᾽ εἶναι μηδὲν 0, ὁ ἦχος εἶναι Πλ. δ΄. δηλ. ὄγδοος, σημειωτέον ὅμως ὅτι ἂν τὸ ἑωθινὸν θὰ εἶναι πρῶτον καὶ ὁ ἦχος πρέπει νὰ εἶναι πρῶτος. Ἂν τὸ ἑωθινὸν θὰ εἶναι πέμπτον καὶ ὁ ἦχος πρέπει νὰ εἶναι πλάγιος τοῦ πρώτου, δηλ. πέμπτος. Ἂν δὲ τὸ ἑωθινὸν θὰ εἶναι ὄγδοον καὶ ὁ ἦχος πρέπει νὰ εἶναι πλάγιος τοῦ δ΄. ἤτοι ὄγδοος.

8. Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

Μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτου, ἡ τρίτη Κυριακὴ εἶναι ἡ τῆς Ἀπόκρεω. Λέγεται δ᾽ αὕτη, οὕτω, διότι παύομεν πλέον καταλύοντες κρέας. Καὶ τὴν μὲν ἑπομένην ἑβδομάδα ἀποκαλοῦμεν Τυρινήν, καθ᾽ ἣν ἐσθίομεν ᾠὰ καὶ γαλακτερὰ εἴδη καὶ ἰχθῦς καὶ ἔλαιον, τὴν δὲ μεθεπομένην ἀποκαλοῦμεν Α΄. ἑβδομάδα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, μὴ ἐσθίοντες οὐδ᾽ ἔλαιον, οὐδὲ πίνοντες κἂν οἶνον. Τὴν Κυριακὴν τῆς ἀπόκρεω εὑρίσκομεν, ὅταν γνωρίζωμεν τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου πότε, ἤγουν κατὰ ποίαν ἡμερομηνίαν συμπίπτει, εἰς τὸ δεδομένον σωτήριον ἔτος καὶ ὅταν προσθέσωμεν εἰς αὐτὴν 14 ἡμέρας.

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Τριῳδίου τοῦ ἑωθινοῦ καὶ ἤχου καὶ τῆς Ἀπόκρεω, ἀμφότερα τὰ ἡμερολόγια, παλαιὸν καὶ νέον, συμβαδίζουσι, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ μὲν νεοημερολογῖται μεταχειρίζονται τὴν νέαν ἡμερομηνίαν, οἱ δὲ παλαιοημερολογῖται τὴν παλαιὰν ἡμερομηνίαν, διότι ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς θὰ ἐξευρεθῶσι πρῶτον οἱ λογαριασμοὶ ἑκά-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

στου ζητήματος καὶ ἀκολούθως θὰ ὁρισθῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ καὶ ἡ νέα ἡμερομηνία, ἥτις θὰ εἶναι ἀκριβῶς 13 ἡμέρας προκεχωρηκυῖα.

9. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, ἡ μεγίστη αὕτη καὶ χαρμόσινος ἑορτὴ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἑορτάζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν Ὀρθοδόξων τὴν 25ην Μαρτίου. Καὶ οἱ μὲν νεοημερολογῖται ἑορτάζουν αὐτὴν κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον (Γρηγοριανὸν) 13 ἡμέρας ἀρχήτερον τῶν παλαιοημερολογιτῶν, οἱ δὲ παλαιοημερολογῖται ἑορτάζουσιν αὐτήν, κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον (Ἰουλιανὸν) 13 ἡμέρας ἀργότερα τῶν ἄλλων. Διὰ νὰ εὕρωμεν δ' αὐτὴν κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος καὶ κατὰ ποίαν ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν τοῦ δεδομένου σωτηρίου ἔτους συμπίπτουν δι' ἀμφότερα τὰ ἡμερολόγια, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν κατὰ ποίαν ἡμερομηνίαν καὶ κατὰ ποῖον μῆνα, Ἰανουάριον ἢ Φεβρουάριον, συμπίπτει ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ ἐν λόγῳ ἔτους δι' ἀμφότερα τὰ ἡμερολόγια καὶ νὰ λογαριάσωμεν, δι' ἓν ἕκαστον τούτων ζήτημα, μετὰ προσοχῆς μεγάλης. Λ.χ. ἐὰν ὅπως εἰς τὸ 1940 ἔτος, τοῦ μὲν π. ἡμερολογίου ἡ Κυριακὴ τῆς ἀπόκρεω συμπίπτει Φεβρ. 19, ὁ Εὐαγγελισμὸς συμπίπτει τῇ Δ΄. Κυριακῇ τῶν νηστειῶν. Τοῦ δὲ ν. ἡμερολογίου ἐὰν ἡ Κυριακὴ τῆς ἀπόκρεω συμπίπτει Μαρτίου 3, ὁ Εὐαγγελισμὸς συμπίπτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ΄. ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν καὶ οὕτω καθεξῆς :

10. ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ ΠΕΣΑΧ

Ἰσραηλιτῶν Πεσὰχ εἶναι ἡ 14 ἡμέρα τοῦ Ἑβραϊκοῦ σεληνιακοῦ μηνὸς Νισάν. Ὁ μὲν μὴν οὗτος εἶναι ἡ σελήνη ἥτις φέρει τὸ Νομικὸν Φάσκα μερικὰς ἡμέρας ἀργότερον ἀπὸ τὴν Πεσὰχ ἡμέραν. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην οἱ Ἰσραηλῖται προσεύχονται καὶ ἐλεοῦν καὶ προπαρασκευάζονται διὰ τὸ Πάσχα αὐτῶν, ὅπως εὑρεθοῦν ἄξιοι καὶ ἱκανοὶ διὰ νὰ τὸ ἑορτάσουν. Ἡ δὲ σελήνη αὕτη πρέπει νὰ εἶναι τῆς 31 Μαρτίου καὶ οὐχὶ τῆς 1, ἂν συμβῇ νὰ γίνουν δύο νέαι σελῆναι κατὰ Μάρτιον μῆνα, μὲ τὸ παλ. ἡμερολόγιον

11. ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΑΣΚΑ

Νομικὸν Φάσκα εἶναι τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων (χαμουρνοὺζ βαϊρὰμ) τὸ καλούμενον ἄζυμα, καὶ τὸ ἑορταζόμενον κατ' ἔτος εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐξόδου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐξ Αἰγύπτου, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραώ. Προηγεῖται δὲ τοῦτο πάντοτε τοῦ ἡμετέρου Ἁγίου Πάσχα, ἔστω καὶ μίαν ἡμέραν ἂν συμπέσῃ Σάββατον καὶ ἑπτὰ ἐν ὅλῳ ἡμέρας, ἂν συμπέσῃ Κυριακήν. Μαζὺ δὲ μὲ τὸ Ἅγιον ἡμῶν Πάσχα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνεορτασθῇ ποτέ, διότι τοῦτο εἶναι τὸ ἀπεικόνισμα τῆς ἀπολυτρωτικῆς ἡμῶν λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἐξ ἄλλου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, προτοῦ ἔκαμε τὸ Πάσχα (νομικὸν φάσκα) μετὰ τῶν μαθητῶν του, ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ καὶ ὕστερον παρεδόθη. Ἐπίσης καὶ οἱ σταυρωταὶ αὐτοῦ, προτοῦ δὲν ἐμιάνθησαν, ἀλλ' ἔφαγον τὸ Φάσκα καὶ ὕστερον προέβησαν εἰς τὴν θανάτωσιν αὐτοῦ, δι' ἧς ἐπέλαμψεν ἐν κόσμῳ τὸ σωτήριον Πάσχα, ἤτοι τὸ ἅγιον ἡμῶν Πάσχα. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ὅπου ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι δὲν δυνάμεθα, οὐδὲ καὶ ἔχομεν τὸ δικαίωμα, νὰ μετατρέψωμεν τὸν κανόνα, ἵνα εὑρίσκωμεν τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Πάσχα, μὲ τὸ νέον ἡμερολόγιον, ὅπως ἑορτάσωμεν αὐτὸ τότε πρὸ τοῦ Νομικοῦ Φάσκα, ἐὰν δὲν μετατρέψωσι τὸν κανόνα τοῦτον πρῶτον οἱ Ἑβραῖοι.

Ἂν θέλωμεν λοιπὸν νὰ εὕρωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Νομικοῦ Φάσκα οἱουδήποτε σωτηρίου ἔτους (πάντως μὲ τὸ παλ. ἡμερολόγιον) αὐξάνομεν τὸν κύκλον τῆς σελήνης τοῦ ἐν λόγῳ ἔτους κατὰ 2. Ἐὰν τὸ ἄθροισμα εἶναι 19, 20, 21, ἐλαττώνομεν αὐτὸ κατὰ 19 καὶ ἔχομεν αἴφνης 0,

1, 2, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦτο, πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 19 καὶ εἰς τὸ γινόμενον ἀφοῦ προσθέσομεν 15 διαιροῦμεν αὐτὸ διὰ τοῦ 30. Τὸ δὲ κατάλοιπον τῆς διαιρέσεως δεικνύει πόσας ἡμέρας μετὰ τὴν 21 Μαρτίου π. ἡμερομ. πρέπει νὰ ἑορτασθῇ τὸ Νομικὸν Φάσκα. Ἂν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, τότε τὸ Νομικὸν Φάσκα ἑορτάζεται ὑπὸ τῶν Ἑβραίων τὴν 21 Μαρτίου. Ὡς φαίνεται ἐν τῷ προηγουμένῳ πίνακι (Σελ. 9) τὸ Νομικὸν Φάσκα ἀμφιταλαντεύεται μεταξὺ τῆς 21 Μαρτίου καὶ τῆς 10 Ἀπριλίου, ἐντὸς 19 ἡμερῶν. Ἤτοι τὸ μὲν πρωϊμώτερον Νομικὸν Φάσκα συμπίπτει τὴν 21 Μαρτίου, τὸ δὲ ὀψιμώτερον τὴν 18 Ἀπριλίου. Ἔχει δὲ καὶ ἄλλας 17 διαφόρους περιπτώσεις ἡμερομηνιῶν π. ἡμερολ. ἐν μηνὶ Μαρτίῳ καὶ Ἀπριλίῳ ὡς καταφαίνεται ἐν τῷ εἰρημένῳ πίνακι κτλ.

12. ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ

Ἅγιον Πάσχα λέγεται τὸ Πάσχα τῶν Ὀρθοδόξων, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος πρέπει νὰ ἑορτάζηται πάντοτε ἐν Κυριακῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν, μετὰ τὸ Νομικὸν Φάσκα καὶ μετὰ τὴν πανσέληνον τοῦ μηνὸς Μαρτίου, οὐχὶ ὅμως τῆς νέας σελήνης τῆς 1ης Μαρτίου, ἀλλὰ τῆς τῆς 31 Μαρτίου, παλαιοῦ ἡμερολογίου, ἂν συμβῇ κατὰ τὸ δεδομένον σωτήριον ἔτος, ὁ μὴν Μάρτιος, νὰ ἔχῃ δύο νέας σελήνας, μίαν τὴν 1 καὶ μίαν τὴν 31 Μαρτίου. Τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὴν ἐξετάζει καλῶς, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, καὶ τὸ Νομικὸν Φάσκα.

Τὸ Ἅγιον ἡμῶν Πάσχα ἀμφιταλαντεύεται μεταξὺ 35 ἡμερῶν, ἤτοι ἀπὸ τῆς 22 Μαρτίου π. ἡμερ. (καὶ 4 Ἀπριλίου ν. ἡμερολ.) μέχρι τῆς 25 Ἀπριλίου π. ἡμερολ. (καὶ 8 Μαΐου ν. ἡμερολ.). Ἄρα πρωϊμώτερα Πάσχα ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος θὰ ἔχωμεν κατὰ τὰ ἔτη 2010, 2105, 2200 καὶ 2447. Ὀψιμώτερα δὲ Πάσχα, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος θὰ ἔχωμεν κατὰ τὰ ἔτη 1983, 2078, 2154 καὶ 2268.

Ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἤτοι τὸ τέλος ὅλων τῶν περιόδων καὶ ἐπακτῶν θὰ γίνῃ κατὰ τὸ 2472 σωτήριον ἔτος καὶ κατὰ τὸ 7980 ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Διότι $19 \times 15 = 285 \times 28 = 7980$ ἀκριβῶς. Δηλαδὴ πολλαπλασιάζομεν τὴν ἰνδικτιῶνα 15 ἐπὶ τῶν κύκλων τῆς σελήνης 19 καὶ τὸ γινόμενον αὐτῶν 285 ἐπὶ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου 28.

Καὶ ἡ μὲν περίοδος 285 ἐτῶν λέγεται ἐπακτὴ ἢ ἐποχή. Ὅθεν μετὰ πάροδον μιᾶς τοιαύτης ἐποχῆς, ἐπαναλαμβάνονται οἱ καιροὶ ἀπαραλλάκτως ὡς ἔχουσι γίνῃ κατὰ πᾶν ἔτος εἰς τὴν παρελθοῦσαν ἐποχήν.

Ἂν εἴχομεν λοιπὸν ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1655, περιγράφον τοὺς καιρούς, ἠμποροῦμεν νὰ βλέπωμεν εἰς αὐτὸ τοὺς καιροὺς καὶ τὰς φάσεις τῆς σελήνης καὶ νὰ προφητεύωμεν αὐτοὺς διὰ τὸ 1940 ἔτος, οἵτινες θὰ πραγματοποιοῦνται, ὡς ἐκ θαύματος μεγίστου.

Ἡ δὲ περίοδος 532 ἐτῶν (19×28) λέγεται αἰώνιον Πασχάλιον. Διότι μετὰ πάροδον 532 ἐτῶν, τὸ Πασχάλιον ἀκριβῶς συμπίπτει σχηματιζόμενον ἀπαραλλάκτως, ὅπως ἦτο καὶ τὸ Πασχάλιον τῶν πρὸ 532 ἐτῶν σωτηρίου ἔτους. Δηλαδὴ τὸ Πασχάλιον τοῦ σημερινοῦ 1940 σωτηρίου ἔτους, ὁμοιάζει ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ Πασχάλιον τοῦ ἔτους 1408, τοῦ πρὸ 532 ἐτῶν διοδεύσαντος.

Πρῶτον Πάσχα τῶν Ὀρθοδόξων θεωρεῖται ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτις ἔγινε κατὰ τὸ 33ον σωτήριον ἔτος καὶ κατὰ τὸ 5541 ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ (μεσονύκτιον πρὸ τοῦ βαθέος ὄρθρου) τῇ 5 Ἀπριλίου. Οἱ Ἑβραῖοι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Νομικὸν Φάσκα, εἶχον τῇ 1 Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ. Ἡ δὲ σελήνη, τῇ 5ῃ Ἀπριλίου ἦτο ἡμερῶν 23, ἡ γεννηθεῖσα τῇ 13 Μαρτίου. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ δὲ ὁ ἀναγνώστης, ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθ. 19 μὲ τὸν 7 ἔχομεν γινόμενον 133 καὶ διὰ τοῦτο εἰς διάστημα 532 ἐτῶν, τουτέστιν εἰς ἓν αἰώνιον Πασχάλιον ἔχομεν 133 εἰδῶν λογαριασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τῆς ἰνδικτιῶνος, τοῦ

ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

θεμελίου τῆς σελήνης, τοῦ Νομικοῦ Φάσκα καὶ τοῦ Πάσχα τῶν Λατίνων.

Ἑπομένως δὲ ἰσημερία διὰ τὸν Ἰσημερινὸν εἶναι ἡ 1η Μαρτίου π. ἡμερολ. διὰ δὲ τὴν εὔκρατον ζώνην εἶναι ἡ 9 Μαρτίου π. ἡ. ὃν τρόπον καὶ ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ ἔτους εἶναι ἡ 1 Μαρτίου. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη τῇ 25 Δεκεμβρίου 5508 ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου, διὰ τοῦτο ὡς πρωτοχρονιὰ τοῦ ἔκτοτε σωτηρίου ἔτους λογίζεται ἡ 1 Ἰανουαρίου.

Σήμερον ὅμως ἀστρονομικῶς ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία ἐξετασθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα ἐπανειλημμένως, θεωρῆται ὅτι ἔχει διαφορὰν 13 ἡμέρας. Δηλαδὴ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἤτοι τὸ νέον, προηγῆται τοῦ Ἰουλιανοῦ, ἤτοι τοῦ Παλαιοῦ κατὰ 13 ἡμέρας.

Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ γῆ διὰ νὰ κάμῃ τὴν περὶ τὸν ἥλιον στροφὴν αὐτῆς ὅπως συμπληρώσῃ τὸ ἔτος, δαπανᾷ ἀκριβῶς 365 ἡμέρας, 6 ὥρας, 14′ καὶ 48″. Καὶ διὰ μὲν τὰς 365 ἡμέρας καὶ 6 ὥρας ἐκανόνισαν οἱ ἄνθρωποι τοὺς 12 μῆνας, ἄλλους πρὸς 31 καὶ ἄλλους πρὸς 30 ἡμέρας καὶ τὸν Φεβρουάριον πρὸς 28 καὶ κατὰ πᾶν τέταρτον ἔτος πρὸς 29 ἡμέρας. Τὰ 14 ὅμως πρῶτα λεπτὰ καὶ 48 δεύτερα, ἅτινα ἔμενον ἐκτὸς τοῦ λογαριασμοῦ, εἰς μίαν ἑκατονταετίαν ἀποτελοῦν μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν (ἓν ἡμερονύκτιον) τουτέστιν εἴκοσι τέσσαρας ὥρας. Καὶ ἐφόσον παρήρχοντο τὰ ἔτη, ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία κατήντησε νὰ λογαριάζηται ἐντὸς τοῦ βαθυτάτου θέρους. Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης τῷ 41 ἔτει π.Χ. εἶχε κανονίσει τὸ ζήτημα τῆς ἰσημερίας καὶ ἐθέσπισε τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον. Ἀλλὰ μετὰ πάροδον 1619 ἐτῶν καὶ πάλιν ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία, ἐξ αἰτίας τῶν 14′ καὶ 48″, ἔλαθε 16 περίπου ἡμέρας.

Διὰ τοῦτο τῷ 1578 μ.Χ. ὁ Πάπας Γρηγόριος, διώρθωσε καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, θεσπίσας τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἤτοι τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, δίχως ν' ἀφαιρέσῃ ὡς ἔπρεπε 16 ἡμέρας. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως,

δηλαδὴ κατὰ τὸ 1800 μ.Χ. ἡ Ἁγία Ἕδρα, ἀφήρεσεν ἀπὸ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον 12 ἡμέρας καὶ ἔγραφεν ὁ κόσμος 12 ἡμέρας ἀρχίτερον ἑκάστην χρονολογίαν. Κατὰ δὲ τῷ 1900 ἔτη, τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ Ἁγία Ἕδρα μετέτρεψεν εἰς 13. Κατὰ δὲ τὸ 1925, τὰς 13 ταύτας ἡμέρας ἀφήρεσεν ἀπὸ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον καὶ ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ Παγκάλου. Ἀλλ' οἱ παλαιοημερολσγῖται τὴν διόρθωσιν ταύτην δὲν τὴν ἀναγνωρίζουν ἀκόμη.

Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν, θὰ ἐδιορθώνετο ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, δίχως νὰ ἐπέρχηται σύγχυσις εἰς τὸν λαόν, ἐὰν ὥριζον αἱ Δυτικαὶ Ἐκκλησίαι μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, μίαν ἡμέραν ἀκόμη εἰς τὸν Φεβρουάριον κατὰ πᾶσαν ἑκατονταετίαν. Τουτέστι κατὰ πᾶσαν ἑκατονταετίαν ὁ Φεβρουάριος νὰ ἔχῃ ἀντὶ 29 ἡμέρας ὡς βίσεκτον ἔτος, ἡμέρας 30.

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα τ' ἀνωτέρω δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ σεληνιακὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ὑποβοηθεῖ τὴν εὕρεσιν τοῦ Πασχαλίου, ἐν τῷ Ἰουλιανῷ ἡμερολογίῳ καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, πρέπει ν' ἀκολουθῶμεν τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον δηλ. τὸ παλαιὸν καὶ νὰ προσθέτωμεν πάντοτε 13 ἡμέρας, διὰ νὰ εὑρίσκωμεν τὴν Γρηγοριανὴν ἡμερομηνίαν.

Τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν τοῦ Ἁγίου Πάσχα κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον εὑρίσκομεν κατὰ δύο τρόπους, ὡς ἑξῆς:

α'. Εὑρίσκομεν τὸ Νομικὸν Φάσκα καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος καθ' ἣν συμπίπτει τοῦτο καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Κυριακὴ εἶναι ἐξάπαντος τὸ Ἅγιον Πάσχα.

β'. Διαιροῦμεν τὸ δεδομένον σωτήριον ἔτος διὰ 19, 4 καὶ 7 καὶ λαμβάνομεν τρία κατάλοιπα, ἔστω καὶ 0 μηδέν. Εἶτα τὸ πρῶτον κατάλοιπον πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 19, εἰς τὸ γινόμενον προσθέτομεν 15 καὶ τὸ ἄθροισμα διαιροῦμεν διὰ τοῦ 30 καὶ λαμβάνομεν τέταρτον κατάλοιπον, ἔστω καὶ μηδέν. Ἂν δὲ τὸ πρῶτον μας κατάλοιπον συμβῇ νὰ εἶναι μηδέν, τότε τέταρτον κατάλοιπον εἶναι τὸ 15.

Ἀκολούθως τὸ δεύτερόν μας κατάλοιπον πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 2 τὸ τρίτον ἐπὶ 4 καὶ τὸ τέταρτο ἐπὶ 6, εἰς ὅλα δὲ τὰ γινόμενα ἀφοῦ θὰ προσθέσωμεν 6, τὸ προκύπτον ἄθροισμα διαιροῦμεν διὰ τοῦ 7 καὶ εὑρίσκομεν πέμπτον κατάλοιπον ἔστω καὶ 0 μηδέν. Ἂν δὲ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον καὶ τέταρτον κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, τότε πέμπτον κατάλοιπον εἶναι τὸ 6. Τέλος τὸ τέταρτο καὶ πέμπτον κατάλοιπον, προσθέτομεν εἰς τὴν 22 Μαρτίου π. ἡμερομ. καὶ ἂν μὲν τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνῃ τὸν 31 ἀφαιροῦμεν 31 καὶ ὁ μένων ἀριθμὸς εἶναι ἡ ἡμερομ. τοῦ Ἀπριλίου κατὰ τὴν ὁποίαν συμπίπτει τὸ Ἅγιον Πάσχα, ἂν ὅμως τὸ ἄθροισμα δὲν ὑπερβαίνῃ τὸν 31, τότε τὸ ἄθροισμα εἶναι ἡ ἡμερομηνία (π. ἡμερ.) τοῦ Μαρτίου κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπὸ τῶν παλαιοημερολογιτῶν θὰ ἑορτασθῇ τὸ Ἅγιον Πάσχα. Διὰ νὰ εὕρωμεν δὲ καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον, προσθέτομεν ἐπ' αὐτῆς ἀκόμη 13 ἡμέρας, κτλ. Ὁ δεύτερος οὗτος τρόπος εἶναι προτιμότερος καὶ ἀλάνθαστος.

13. ΛΑΤΙΝΩΝ ΠΑΣΧΑ

Τὸ Λατίνων Πάσχα ἑορτάζουσι κατ' ἔτος ἅπαντες οἱ Δυτικοὶ λαοὶ Καθολικοί τε καὶ Διαμαρτυρόμενοι, τὸ ὁποῖον δὲν δίδει καμμίαν προσοχὴν εἰς τὸ Νομικὸν Φάσκα, οὔτε εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα, οὔτε καὶ εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου. Αὐτὸ συμβαίνει πολλάκις νὰ ἑορτασθῇ ἐνωρίτερον καὶ τοῦ Νομικοῦ Φάσκα καὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, ἀπὸ ἕνα μῆνα. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον προσέχει καὶ διατηρεῖ τὸ Πάσχα τῶν Λατίνων εἶναι νὰ ἑορτασθῇ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς σελήνης τοῦ Μαρτίου (ν. ἡμερομ.) καὶ μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν, ἡ ὁποία κατὰ μὲν τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον εἶναι ἡ 24 Φεβρουαρίου (δίσεκτον δὲ ἔτος 25) κατὰ δὲ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἡ 9 Μαρτίου. Τὸ Πάσχα τῶν Λατίνων ἀμφιταλαντεύεται μεταξὺ 30 ἡμερῶν, ἤτοι ἀπὸ τῆς 16 Μαρτίοο (ν. ἡμερομ.) μέχρι τῆς 14 Ἀπριλίου (ν. ἡμερομ.). Ἂν θέλωμεν λοιπὸν νὰ εὕρωμεν κατὰ ποίαν ἡμερομηνίαν συμπίπτει τὸ Πάσχα τῶν Λατίνων, λαμβάνομεν ὑπ' ὄψει τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον καὶ βλέπομεν κατὰ ποίαν ἡμέραν θὰ ἔχωμεν νέαν σελήνην ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, ἀπὸ τῆς 1 μέχρι 30 Μαρτίου, κατὰ τὸ δεδομένον σωτήριον ἔτος, τῇ δὲ Κυριακῇ τῇ συμπιπτούσῃ μετὰ τὴν 15 ἡμέραν τῆς σελήνης ταύτης, ἑορτάζεται ἀκριβῶς τὸ Πάσχα τῶν Λατίνων. Διὰ νὰ ὑποδείξωμεν δὲ τὴν ἡμερομ. ταύτην καὶ κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἀφαιροῦμεν αἴφνης ἐκ ταύτης 13 ἡμέρας καὶ εἴμεθα ἐν τάξει. Σημειωτέον ὅτι ἡ 1 Μαρτίου εἶναι ἡ 16 καὶ ἐν βισέκτῳ ἔτει ἡ 17 Φεβρουαρίου παλ. ἡμερολ.

14 Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΚΤΛ.

Ὅταν γνωρίζωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἁγίου ἡμῶν Πάσχα τοῦ δεδομένου σωτ. ἔτους, δυνάμεθα εὐκόλως νὰ εὕρωμεν εἰς ἀμφότερα τὰ ἡμερολόγια καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς Ἀναλήψεως διότι αὕτη συμπίπτει ἀκριβῶς μετὰ 40 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς Πεντικοστῆς, διότι αὕτη συμπίπτει ἀκριβῶς μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως καὶ τὴν ἡμερομ. τῶν Ἁγίων Πάντων, διότι αὕτη συμπίπτει ἀκριβῶς μετὰ 7 ἡμέρας ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς. Αἱ δὲ ἡμέραι τῆς νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εὑρίσκονται ὅταν μετρήσωμεν τὰς ἡμέρας τὰς οὔσας μεταξὺ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν ἑορταζομένων τὴν 29 Ἰουνίου ἀκριβῶς. Ἀλλ' ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων διὰ μὲν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον εἶναι κατὰ 13 ἡμέρας μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, διὰ δὲ τὸ νέον ἡμερολόγιον εἶναι κατὰ 13 ἡμέρας μικροτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου.

Κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον, πέραν τῆς 2 Μαΐου συμπί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πτοντος τοῦ Ἁγίου Πάσχα διὰ τὴν νηστείαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων δὲν μένει οὐδεμία ἡμέρα.

Διὰ νὰ εὕρωμεν δὲ κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος συμπίπτει ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὸν κάτωθι γενικὸν κανόνα.

Προσθέτομεν τὸ 5508 εἰς τὸ προτεραῖον ἔτος τοῦ δεδομένου σωτηρίου ἔτους. Τὸ ἄθροισμα δὲ τοῦτο πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 365, 25. Εἰς ὅλον δὲ τὸ γινόμενον προσθέτομεν καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ δεδομένου ἔτους, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν πρώτην Μαρτίου π. ἡμερομ. καὶ καταλήγοντες μέχρι τῆς ζητουμένης ἡμέρας, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἢ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Τὸ δὲ γενικὸν τοῦτο ἄθροισμα διαιροῦμεν διὰ τοῦ 7. Τὸ δὲ κατάλοιπον μᾶς δεικνύει τὴν ζητουμένην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος. Καὶ ὁ μὲν ἀριθ. 1 σημαίνει Παρασκευὴν ὁ δὲ 2 Σάββατον, ὁ δὲ 3 Κυριακήν, ὁ δὲ 4 Δευτέραν, ὁ δὲ 5 Τρίτην, ὁ δὲ 6 Τετάρτην καὶ τὸ 0 Πέμπτην. Διὰ νὰ εὕρωμεν δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος καὶ εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον, προσθέτομεν ἔτι μίαν ἡμέραν.

Τὰ ἀκόλουθα ἑπτὰ ἔτη θὰ ἔχωσιν Ἅγιον Πάσχα κατὰ τὰς ἑξῆς ἡμερομηνίας :

Σωτήρια ἔτη	Ἅγιον Πάσχα π. ἡμερολόγιον		Ἅγιον Πάσχα ν. ἡμερολόγιον	
1942	Μαρτίου	23	Ἀπριλίου	5
1943	Ἀπριλίου	12	Ἀπριλίου	25
1944	Ἀπριλίου	3	Ἀπριλίου	16
1945	Ἀπριλίου	23	Μαΐου	6
1946	Ἀπριλίου	8	Ἀπριλίου	21
1947	Μαρτίου	31	Ἀπριλίου	13
1948	Ἀπριλίου	19	Μαΐου	2

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΣ ,ζυμη΄. (7448) ΚΑΙ ΣΩΤ. ΕΤΟΥΣ 1940

Ἰνδικτιῶνος η΄.
Ἡλίου κύκλοι κη΄.
Σελήνης κύκλοι ιθ΄.
Σελήνης θεμέλιον β΄.
Κρεωφαγίας ἡμέραι νζ΄. (νέον ἡμερολόγιον ο΄.).
Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ε΄. (νέον ἡμερολόγιον Φεβρουαρίου ιη΄.)
Ἑωθινὸν ε΄. ἦχος πλάγιος τοῦ α΄.
Ἡ ἀπόκρεως Φεβρουαρίου ιθ΄. (ν. ἡμερολ. Μαρτίου γ΄.).
Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Δ΄. Κυρ. τῶν νηστειῶν (ν. ἡμερολ. τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ΄. ἑβδομάδος).
Ἰσραηλιτῶν Πεσὰχ Ἀπριλίου θ΄. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου κβ΄.).
Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλίου ιγ΄. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου κς΄.).
Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου ιε΄. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου κη΄.).
Λατίνων Πάσχα Μαρτίου ια΄. (ν. ἡμερολ. Μαρτίου κδ΄.).
Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου κδ΄. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου ς΄.).
Ἡ Πεντηκοστὴ Ἰουνίου γ΄. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου ις΄.).
Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου ι΄. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου κγ΄.).
Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι ιη΄. (ν. ἡμερολ. ἡμ. ε΄.).
Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρασκευὴ (ν. ἡμερολογ. ἡμέρα Σάββατον).
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα Δευτέρα (ν. ἡμερολ. ἡμέρα Τρίτη).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΧΡΟΝΟΓΟΓΙΑΣ ζυμθ'. (7449) ΚΑΙ ΣΩΤ. ΕΤΟΥΣ 1941

Ἰνδικτιῶνος θ΄.
Ἡλίου κύκλοι α΄.
Σελήνης κύκλοι α΄.
Σελήνης θεμέλιον ιδ΄.
Κρεωφαγίας ἡμέραι μη΄. (ν. ἡμερογ. ξα΄.).
Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κζ΄. (ν. ἡμερολ. Φεβρουαρίου θ΄.).
Ἑωθινὸν α΄. ἦχος α΄.
Ἡ ἀπόκρεως Φεβρουαρίου ι΄. (ν. ἡμερολ. Φεβρουαρίου κγ΄.).
Ὁ Εὐαγγελισμὸς Σάββατον Ε΄. ἑβδομ. (ν. ἡμερολ. Κυριακὴ Γ΄. νηστειῶν).
Ἰσραηλιτῶν Πεσὰχ Μαρτίου κη΄. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου ι΄.).
Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλίου β΄. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου ιε΄.).
Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου θ΄. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου κβ΄).
Λατίνων Πάσχα Ἀπριλίου β΄. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου ιε΄.).
Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου ιθ΄. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου α΄.).
Ἡ Πεντηκοστὴ Μαΐου κθ΄. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου ια΄.).
Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου ε΄. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου ιη΄.).
Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι κγ΄. (ν. ἡμερολ. ἡμ. ι΄.).
Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Κυριακὴ (ν. ἡμερολ. ἡμ. Δευτέρα).
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα Τετάρτη (ν. ἡμερολ. ἡμ. Πέμπτη).

ΟΛΑΙ ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Κτίσις κόσμου κατὰ τοὺς ο΄.	5508	π. Χ.
» » κατὰ Λατίνους	4003	»
» » καθ' Ἑβραίους	3265	»
Κατακλυσμὸς συνέβη	3265	»
Πυργοποιΐα »	2947	»
Κτίσις Κορίνθου	1520	»
Κτίσις Θηβῶν ὑπὸ τοῦ Κάδμου	1493	»
Πρῶτοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες	1453	»
Ἤρξατο ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος	1193	»
Ὁ Δαβὶδ κατέλαβε τὴν Ἱερουσαλὴμ	1048	»
Ἐκτίσθη ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος	1028	»
Κτίσις τῆς Ρώμης	763	»
Κατάληψις τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ Ναβιχοδονόσορος	658	»
Σαλαμῖνος ναυμαχία	494	»
Μαραθῶνος μάχη	487	»
Θερμοπυλῶν μάχη	489	»
Ἡ ἐν Πλαταιαῖς καὶ Μυκάλῃ μάχη	479	»
Θάνατος Περικλέους	437	»
Πελοποννησιακὸς πόλεμος	433	»
Ἡ ἐν Ἀργινώσῃ καταστροφὴ τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων	407	»
Ἡ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς καταστροφὴ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στόλου ὑπὸ τοῦ Λυσσάνδρου	404	»
Κατάλυσις τῶν 30 Τυράννων καὶ παλινόρθωσις τῆς Ἑλλην. Δημοκρατίας ὑπὸ Θρασυβούλου	402	»
Ἀνάβασις καὶ κατάβασις μυρίων	399	»
Θάνατος Σωκράτους	398	»
Μάχη ἐν Λεύκτροις καὶ ἡγεμονία Θηβαίων	373	»
Μάχη Μαντινείας	362	»

Μάχη Χαιρωνείας	337 π. Χ.
Μάχη Γρανικοῦ	333 »
Κτίσις Ἀλεξανδρείας	333 »
Ὁ Δαρεῖος ἐνικήθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου	331 »
Θάνατος Μ. Ἀλεξάνδρου	329 »
Ἅλωσις Ἀθηνῶν ὑπὸ Σύλα	294 »
Ἀνακάλυψις τῆς βιβλιοθήκης Ἀλεξανδρείας	282 »
Ναυμαχία ἐν Ἀκτίῳ	42 »
Κανονισμὸς ἡμερολογίου ὑπὸ Ἰουλίου Καίσαρος	41 »
Γέννησις Ἰησοῦ Χριστοῦ	1 μ. Χ.
Καταστροφὴ Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ Τίτου	70 »
Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος προσῆλθεν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν	313 »
Κτίσις Βενετίας	482 »
Κτίσις Ἁγίας Σοφίας ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ	539 »
Γέννησις Μωάμεθ	579 »
Πυρπόλησις βιβλιοθήκης Ἀλεξανδρείας	640 »
Ἡ Ἀγγλία ἀπέκτησε τὸν πρῶτον βασιλέα Egbeit	817 »
Χωρισμὸς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν	1058 »
Ἤρξατο ἡ σταυροφορία	1096 »
Συνεκλήθη ἡ πρώτη βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἐν Ἀγγλίᾳ	1265 »
Ἐφεύρεσις τυπογραφίας	1421 »
Ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων	1453 »
Πρώτη ἐκτύπωσις τῆς Ἁγ. Γραφῆς Ἑλληνιστὶ	1462 »
Ἀνακάλυψις ἀκρωτηρίου Καλῆς Ἐλπίδος	1480 »
Ἀνακάλυψις Ἀμερικῆς ὑπὸ Χριστοφόρου Κολόμβου	1493 »
Πρώτη ἐκτύπωσις εἰς Ἀγγλικὴν τῆς Ἁγίας Γραφῆς	1535 »
Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον	1578 »
Ἐξεδόθη ἐν Βοστώνῃ ἡ πρώτη Ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς	1690 »

Κατελήφθη τὸ Γιβραλτὰρ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων	1704 μ. Χ.
Ἐγεννήθη ὁ Βενιαμὶν Φραγγλῖνος	1706 »
Πτῶσις Ἑνετικῆς Δημοκρατίας	1727 »
Ἡ Γαλλία ἀπώλεσε τὸν Καναδᾶν	1759 »
Ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν 4 Ἰουλίου	1776 »
Ἐξελέγη ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Γεώργιος Βάσιγγτων	1789 »
Ἤρξατο ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις	1789 »
Ἡ Γαλλία προεκήρυξε Δημοκρατίαν	1792 »
Ναπολέων ὁ Μέγας Αὐτοκράτωρ ἐν Γαλλίᾳ	1804 »
Κατασκευὴ πρώτου ἀτμοπλοίου ὑπὸ Φούλτων	1807 »
Γαλλικὴ ἐκστρατεία κατὰ τῆς Μόσχας	1812 »
Πρῶτον τυπογραφικὸν πιεστήριον	1814 »
Διέσχυσε τὸν ὠκεανὸν τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον	1819 »
Θάνατος τοῦ Μ. Ναπολέοντος ἐν Ἁγίᾳ Ἑλένῃ	1821 »
Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις	1821 »
Ἐπανάστασις ἐν Γαλλίᾳ	1830 »
Ἀνάρρησις Ὄθωνος βασιλέως Ἑλλήνων	1834 »
Τελειοποίησις τῆς ῥαπτομηχανῆς	1846 »
Ἡ μεγάλη Γαλλικὴ Ἐπανάστασις	1848 »
Τὸ πρῶτον τηλεγράφημα διῆλθε τὸν ὠκεανὸν	1857 »
Ἀνάρρησις Γεωργίου Α΄. βασιλέως Ἑλλήνων	1864 »
Ἕνωσις Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος	1865 »
Δολοφονία Προέδρου Λίνκολν	1865 »
Ἤρξατο ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος	1870 »
Ἐπανίδρυσις τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας	1871 »
Μεγάλη ἔκθεσις ἐν Παρισίοις	1878 »
Ἀνεκαλύφθη τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως ὑπὸ Κὸχ	1882 »
Ἐτέθη ἐν ἐνεργείᾳ ἡ γέφυρα τοῦ Μπρούκλιν	1883 »
Ἐστήθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας ὡς ἐνθύμιον βοηθείας	1886 »
Κινεζοϊαπωνικὸς πόλεμος	1894 »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπανάστασις εἰς Κούβαν	1895 μ. Χ.
Ἀναβίωσις Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων	1896 »
Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος	1897 »
Ἤρξατο ὁ Ἰσπανοαμερικανικὸς πόλεμος	1898 »
Ἤρξατο ὁ πόλεμος τοῦ Τράνσβαλ τῆς Ν. Ἀφρικῆς	1899 »
Ἡ β΄. μεγάλη ἔκθεσις ἐν Παρισίοις	1900 »
Ὁ Μαρκόνι ἔστειλε τὸν πρῶτον ἀσύρματον	1901 »
Ἤρξατο ὁ Ρωσσοϊαπωνικὸς πόλεμος	1903 »
Βουλγαρικὴ ἐπανάστασις ἐν Ἀν. Θράκῃ	1904 »
Ἐπανάστασις τοῦ Γουδῆ	1909 »
Ἀνεκαλύφθη ὁ Β. Πόλος	1910 »
Ἐμφάνησις κομήτου Χάλεϋ	1910 »
Βαλκανικὸς πόλεμος	1912 »
Ἤρξατο ὁ μέγας Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος	1914 »
Ἐπανάστασις Βενιζέλου καὶ Ἐθνικὴ Ἄμυνα	1916 »
Κατάλυσις Ρωσσικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἵδρυσις Σοβιὲτ	1917 »
Ἡ Γερμανία μετὰ τῶν συμμάχων της ἡττηθεῖσα ὑπέγραψε μετὰ τῆς Ἀντὰτ συνθήκην ἀνακωχῆς ἄνευ ὅρων	1919 »
Δολοφονία τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἐπανάστασις Πλαστήρα	1922 »
Τυφεκισμὸς Δ. Γούναρη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἄλλων 5	1922 »
Ἀνακήρυξις Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας	1924 »
Δικτατορία Παγκάλου	1925 »
Διόρθωσις Ἑλληνικοῦ ἡμερολογίου εἰς τὸ νέον	1925 »
Οἱ πρῶτοι ἐπισκέπται τοῦ Β. Πόλου	1925 »
Κατάργησις Ἑλληνικῆς δημοκρατίας	1926 »
Ὁ Κυνδύλης συνέλαβε τὸν Πάγκαλον	1926 »
Ὁ Κεμὰλ ἀναγεννητὴς τῆς Τουρκίας κρεμῶν τὸν Τουρκισμὸν	1926 »
Ἐπανάστασις τοῦ Βενιζέλου κατασταλεῖσα	1935 »

Κυριαρχία καὶ ἀντιβασιλεία ἢ κοσμογονία Κονδύλη	1936 »
Ἐπαναφορὰ Βασιλέως Γεωργίου Β΄.	1936 »
Θάνατος ὅλων τῶν διπλωματῶν καὶ πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος	1936 »
Κυριαρχία Μεταξᾶ καὶ 4η Αὐγούστου	1936 »
Κήρυξις τοῦ τελευταίου φοβερωτάτου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου	1939 »

ΤΕΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίς

Πρόλογος, ἀφορῶν τὴν αἰτίαν τῆς ἐκδόσεως 3
Τί ἐστι Πασχάλιον Ἐκκλησιαστικὸν 5
Ἰνδικτιών, μετὰ κανόνων διαφόρων 6
Ἡλίου κύκλοι, μετὰ κανόνων διαφόρων 6
Σελήνης κύκλοι μετὰ κανόνων διαφόρων 7
Σελήνης θεμέλιον, μετὰ κανόνων διαφόρων 10
Κρεωφαγία, μετὰ κανόνων διαφόρων 13
Τὸ τριῴδιον ἄρχεται, μετὰ κανόνων διαφόρων 13
Ἑωθινὸν καὶ ἦχος, μετὰ κανόνων διαφόρων 14
Ἡ ἀπόκρεως, μετὰ κανόνων διαφόρων 15
Ὁ Εὐαγγελισμός, μετὰ κανόνων διαφόρων 16
Ἰσραηλιτῶν Πεσὰχ μεθ' ὁδηγίας ἐκτάκτου 16
Νομικὸν Φάσκα, μετὰ κανόνων διαφόρων 17
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, μετὰ κονόνων διαφόρων 18
Λατίνων Πάσχα, μεθ' ὁδηγίας ἐκτάκτου 22
Ἡ Ἀνάληψις κτλ. μετὰ κανόνων διαφόρων 23
Ἡμερομηνίαι ἑπτὰ διαφόρων ἐτῶν (1941—1948) τοῦ Ἁγ. Πάσχα 24
Πασχάλιον τοῦ ἔτους 1940, εἰς π. καὶ εἰς ν. ἡμερ. 25
Πασχάλιον τοῦ ἔτους 1941, εἰς π. καὶ εἰς ν. ἡμερολόγ. 26
Ὅλαι αἱ ἱστορικαὶ χρονολογίαι τῶν Παγκοσμίων γεγονότων 27
Πίναξ τῶν περιεχομένων 32

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ